

עין חרות

11.12.2009
כ"ד כסלו תש"ע
יום שישי
יומן פנימי 6
(1853)

20 ביבון יכור בע"ז
מן העמק לע"ז
בין הכים ולמקיים
בלצמ חיכוקיים.
מיהוצה אלרון
מע"ע"ז או הסביבון
בין כרמים ופרצסים
לם עובדים וללים.
מילים זקין: ממע"ז לם

טִיְהוֹר הַמִּקְדָּשׁ עַל־יְדֵי הַמַּכְבִּיִּים

ויהודה אמר לְאָחִיו: הנה ניגפּו אויבינו, נעלה לטהר את המקדש ולחנכהו. וייקהל כל המחנה ויעלו הר ציון ויראו את המקדש שומם [...] ויקרעו את בגדיהם ויבכו בכי גדול [...] ויטהרו את המקדש [...] ויבנו מזבח חדש כראשון [...] ויעשו כלי קודש חדשים ויביאו את המנורה [...] ויעלו את הנרות אשר במנורה ויאירו בהיכל [...] ויקריבו קרבן על פי התורה על מזבח העוֹלָה החדש אשר הצליח להם ויעשו את חנוכת המזבח ימים שמונה [...] ויקיים יהודה וְאָחִיו וכל קהל ישראל להיות ימי חנוכת המזבח נעשים במועד שנה בשנה ימים שמונה מיום חמישה ועשרים לחודש כסלו בשמחה וגיל. ויבנו בעת ההיא את הר ציון מסביב חומה גבוהה ומגדלים חזקים.

(חשמונאים, ספר א', פרקים ג', ד')

משלוח המזכיר

מתחדשים ומתארגנים לקראת השנה האזרחית החדשה. ועדות חדשות נבחרו ומתחילות פעילותן בימים אלו: ועדת השכלה, ועדת דור צעיר, ועדת קליטה וועדה כלכלית.

מחפשים מועמדים לתפקיד המזכיר, ליו"ר מנהלת השיכון והתכנון, המועמדים לתפקיד מנהל ענפי הקהילה, בהכנה לקראת הקלפי. הצוות השיתופי בהתארגנות למימוש המנדט שקיבל, צוות תקציבי הקהילה בראשות מנהל ענפי הקהילה, יושבים על סיכומי שנה ומרכיבים מתכונת תקציב הקהילה לשנה הבאה ובדומה לכך גם מסגרת להשקעות, כפי הנוהל הקיים מדי שנה. גם במערכת המשקית/עסקית, נערכו והוצגו נתוני 9 חודשים ותחזית לסיכומי השנה, והתמונה מעודדת למדי. לקראת סוף החודש תוצג מסגרת מקורות ושימושים ומכלול תקציבי הקהילה וההשקעות יתואמו כנדרש, ויוצגו לאישור המזכירות והאסיפה.

מהחלטות המועצה

המועצה מאשרת תכנון האב למבנה המטבח וחדר האוכל כפי שהוצג בפניה. בשלב ראשון יבוצע תכנון מפורט של הכניסה הצפונית ופיתוח השטח במתחם המבואה הצפונית, כמו כן תכנון מפורט לחדר ההקפאה והטיפול בבשר. התוכניות המפורטות והערכות המחיר יובאו במסגרת תכנית השקעות 2010. בנושא מיקום הכלבו החדש - המועצה מאשרת הצעת מינהלת השיכון והתכנון והמלצת המזכירות לשינוי ייעוד והקצאת שטח למרכז אזרחי במתחם תכנון השכונה המערבית, עפ"י מפת התכנון שהוצגה.

מהחלטות המזכירות

בנושא הקפטריה, סוכם להמשיך תקופת הניסיון עד סוף ינואר 2010. בנושא הזנת הילדים, סוכם על תיאום בין מערכת החינוך וענף המזון כך שמכלול הטענות יקבל מענה ראוי ולשביעות רצון הילדים, ההורים והמטפלות. המזכירות אישרה תקציב לפעילות הצוות השיתופי, סך 200 אש"ח בהקצאה לשנתיים. נקבע עוד, שמנגנון קבלת החלטות יובא לאישור האסיפה וכמו כן, לוח זמנים נדרש לתהליך. נוסחים מדוייקים של החלטות, ניתן לקבל במזכירות הטכנית אצל נלי.

בתחומי התקשורת

אנו בתהליך בדיקה ומשא ומתן מול סלקום וקווי זהב (012) להחלפת בזק בתחום הטלפוניה המסורתית ובדקים גם אפשרויות בתחום האינטרנט.

במסגרת שיפוצי איזור ג', עוברים לתת-קרקע בהולכת החשמל והתקשורת (טל"כ וטלפון) השנה ננסה טכנולוגיית אינטרנט בחצר, על כבלי הטלביזיה בנוסף לאינטרנט הקיים על קווי הטלפון. טכנולוגיה זו תאפשר רשת תקשורת פנימית בין צרכני האינטרנט בחצר, בקצבים גבוהים במיוחד (MB 100).

חג אורים שמח

אילן צור

עוצרים באדום!

מה הפסק?

גיטס פס אדום לא הספיק להתאושש מהחבלה האחרונה וכבר ניחתה עליו מכה חדשה:

נהג שלא הסתדר עם ה"כפתור" או שמא חשב לחסוך את דמי הנסיעה - פשוט תלש את הכפתור ממקומו. מה שרק שכח הנהג, שללא כפתור לא ניתן להניע את האוטו ואפילו גיטס למוד חבלות כמו פס-אדום שלנו.

בינה

קפטריה

מחיר המזון בעין חרוד אינו כולל את עלות כוח האדם, רווח, וקבועות, בהנחה כי סה"כ העלויות הללו הנם כ-60% מסה"כ ההוצאות זה אומר שעלות חומר הגלם הינה 40%. אם המחיר המקסימלי שניתן למכור ארוחה לחברים במצב של היום, קרי בתנאי קפיטריה מלאה ובסבסוד מלא כ-12 ₪ (בוקר וצהריים) אז עלות חומר הגלם יכולה להיות 12 ₪ = 40%. מצב זה מעוות את התמונה מאחר והוא מאלץ לכוון את המחירים לתוך מסגרת תקציבית קשיחה אשר אינה משקפת את המציאות העתידית, במצב זה תקציב המזון לחבר יהיה קבוע, בו בזמן שמחירי המזון ישתנו על פי היצע וביקוש של כוחות השוק, מנגנון הסבסוד אשר יווסת את מחירי הארוחות לחבר "יעבוד קשה" על מנת לשמור על איזון בין רווח והפסד לענף ובין תקציב החבר.

חוסר היכולת לאזן מחירי מנות מזון על ציר הזמן הוא אילוץ מובנה במערכת המזון. קיים צורך תמידי בכוונון של המערכת אשר גוזל זמן ניהול יקר מאוד ומהווה מקור לשגיאות, זוהי עבודה סזיפית חסרת תוחלת. תקופת הניסיון החלה לפעול תחת אילוצים קשים, הדרישה לעמוד במסגרת תקציב קיים של החבר להוצאות המזון ולהציג על סמך מסגרת תקציבית זו תרחיש (כלכלי, תקציבי) עתידי של עלויות מזון לחבר, מעקרת את ההגדרה של התקופה "כתקופת ניסיון", מאחר והניסיון הופעל בנתוני עבר ואמור להציג נתוני עתיד מצב זה יוצר עיוות מובנה מראש של כל ההתייחסות הכלכלית לתקופה. יתכן כי אם התקופה הייתה פועלת על סמך "תנאי אמת" (מעבירה את חלק/מלוא הסבסוד לחבר) הנתונים שהיו מתקבלים היו שונים, אחרים.

תקופת הניסיון לא השכילה לבנות תחושה בציבור כי השינוי יהיה לרווחתו, בשיקול הכולל של עלות מול תועלת חש הציבור באי-נחת: מצד אחד, החברים רואים ירידה קופצנית בעלויות המזון שהם צורכים ומצד שני לא רואים שיפור באיכות המזון. קשה לטעון מול ענף המזון על איכות המזון מחד, ומאידך לקצץ בכוח האדם ולדרוש שמירה על תקציב מזון "לא אמיתי". עומק הסבסוד צריך להצטמצם ולהביא את מחירי המזון לסף האמיתי שלהם כך שיווצרו התנאים לשמירת החבר על מסגרת התקציב שיועדה לו וענף המזון (הקהילה) לא יינזק כלכלית, כך תתאפשר לענף גמישות מקסימלית בתמחור המזון והפחתה משמעותית בזמן "ההתעסקות" היום יומית בשמירה על איזון המחירים מול תקציב החבר.

בחשיבה (רציונאל) ומסיבות כלכליות (תקציביות אישיות, משקיות) אני בעד המעבר לשיטה. בשיקול דעת יש לי בעיה והיא נובעת מתובנה ברורה כי מרגע המעבר לקפטריה מתחיל שעון חול לסגירת חדר האוכל, סמל ומוסד שיתופי אשר שמר על צביון החיים הקיבוציים. צריך להתבונן במערכות דומות בסביבתנו

הקרובה והרחוקה ולהרגיש את מה שאני מרגיש כלפי מהלך זה. נדמה לי כי לא צריך להרחיב יתר על המידה וכל חבר יכול להבין בדרכו את המשמעות של התפוררות מוסד זה. אין לי ספק כי המעבר הכרחי ונחוץ, קיים בו פוטנציאל שרק המוביל אותו יקבע אם ימונף לחיוב או לשלילה. עם סיום עבודתי בפרויקט יישום ההחלטה למעבר לשיטת הקפיטריה ברצוני להודות לניר פלאי מנהל ענף המזון על שיתוף הפעולה המלא באספקת הנתונים לצורך בניית מערך הדוחות לשם קבלת החלטות בדרך אל שיטת הקפיטריה. לאלה, מנהלת חדר האוכל, על שיתוף הפעולה בבקשות הקטנות שלי ועל מסירותה למקום.

ששי מאור

מעל טוב

אלא גורן

בהולדת הנן ה-16

נכד אמשה ואמריימי

בן אמיל ואמורן

שפע ברכות

אלה המשפחות

מעל טוב
לדן ולעיוה כהן
בהולדת הנכד
דולה
בן ליזהר ואלא
זר ברכות ואיחולים
אלה המשפחות

מעל טוב
לחגית וליואב צור
בהולדת הנכדה
פלא
בת לינוי ולרביה
מיטה הברכות
אלה המשפחות

חושבים שיתופי

צוות חשיבה לשינוי אורחות חיים ברוח הקיבוץ השיתופי

החלטת החברים בקלפי הצעות השינוי, הטיל על הצוות השיתופי לבנות ולהגיש הצעה לשינויים באורחות חיינו בהתאם לחוברת העקרונות שהוצגה ומוכרת לכולנו. אנו פעילי החוג השיתופי, חנה דגן, יוחאי יחיאלי, ערן, צ'אי ואיציק ממשיכים לעבוד במלוא המרץ. נפגשים אחת לשבוע ומכינים את התשתית לעבודת הקבוצות. החלטנו על התקשרות עם חברת "מעוף" שתלווה אותנו במהלך הכנת תכניות השינוי. מעוף היא החברה לייעוץ ארגוני של המטה השיתופי בתנועה הקיבוצית ויחד איתרנו וגיבשנו צוות יועצים.

את פרקי חוברת העקרונות חילקנו לשלושה פרקי משנה: פרק חברתי כלכלי, פרק עבודה ופרנסה ופרק ארגון, התנהלות ושיפור דמוגרפי. הכנת הפרק המפורטת תיעשה על ידי צוותי עבודה שילוו על ידי יועץ חיצוני מומחה בתחומו מחברת מעוף.

נבנתה מסגרת כספית של כ-200 אלף ₪ פרוסים על שנתיים והתקציב אושר במזכירות.

בקרב נפרסם את המתווה המפורט ונפנה לחברים להשתתף בצוותי העבודה. ההשתתפות תהיה על בסיס וולונטרי וכל מי שרוצה ומוכן להתחייב להשתתפות קבועה ותרומה ברוח חוברת העקרונות השיתופית - מוזמן. אנו מבטיחים עבודה נמרצת, משתפת ופתוחה לכולם.

היות ואנו מכינים הצעות הנוגעות לכל תחומי חיינו החברתיים, הכלכליים והארגוניים תהליך בניית ההצעות צפוי להימשך עד שנתיים, עם זאת נשתדל לקצר את התהליך ככל האפשר. בישיבת המזכירות סוכם כי תהליך קבלת ההצעות יובא לדיון ואישור האסיפה ואנו מצדנו נכין חומר כדי שהחברים יוכלו להתייחס לחלקים מההצעה הכוללת כבר בשנה הקרובה.

בשם הצוות

איציק צפדיה

פרוייקט ציורי הקיר בחצר פעוטון גוזלים

באחד הימים גילינו להפתעתנו כי הקיר הפשוט והדהוי סביב רחבת פעוטון גוזלים עובר מתיחת פנים ומתקשט בציורים צבעוניים המוכרים לנו מספרי ילדים. עצרנו את עריכת היומן ויצאנו לראות מקרוב. באנו ראינו התפעלנו וביקשנו לשמוע את הסיפור מאחורי הציור. על המבצע ניצחה מדריכת דה"ו מור קדושים שהסכימה לשתף אותנו בחוויה היצירתית.

מור מקדימה את דבריה בסיפור יפני בעל מוסר השכל:
נתינה

כאשר סאייטיסו היה מורה בקמאוקורה הוא היה זקוק לאולם גדול יותר משום שקהל שומעיו היה גדול ורב והאולם היה צר מלהכילו.
אומזה הסוחר החליט לנדב חמש מאות פיסות זהב תרומה לבניית אולם גדול יותר, והוא הביא את הסכום למורה.
סאייטיסו אמר, "בסדר גמור אקח את הכסף".
אומזה נתן את השק עם הזהב לסאייטיסו, אך הוא נפגע מהתנהגותו של המורה. אדם יכול לחיות שלוש שנים עם שלוש פיסות זהב, והמורה לא מצא לנכון להודות לו על חמש מאות?
"בשק הזה יש חמש מאות פיסות זהב", רטן אומזה.
"אמרת לי את זה קודם לכן", אמר המורה.
"גם אם אני סוחר עשיר מאוד", אמר אומזה, "זה סכום כסף עצום".
"האם אתה רוצה שאודה לך על כך?" שאל סאייטיסו.
"אתה חייב", השיב אומזה.
"מדוע אני חייב?" שאל סאייטיסו, "הנותן צריך להיות אסיר תודה."

קצת על התהליך.

בתחילת שנה שעברה קיימה מזל, הגננת המובילה בפעוטון גוזלים, שיחת הורים ובה נאמר שכל תרומה לשיפור גוזלים - לוח, עיצוב פינה או כל מה שבא מההורים - יתקבל בברכה.

חשבתי שיהיה יפה ונעים לחדש את הקיר-חומה התוחמת את השטח של הפעוטון כולו. חשבתי לתומי שהילדים יוכלו לעזור בלי בעיה, גם ד-ו וגם זי-י"ב, ועוד דבר שלא נראה לי באותו הרגע בעיה, זהו גודל הקיר, שרק כאשר צבעו אותו לבן התבהר לי שהוא ממש גדול!!!

כשהבאתי את הרעיון לפני מזל היא מאוד שמחה וחשבתי שמיד נתחיל לעבוד, אך לחיים ולפרויקטים יש קצב משלהם. בינתיים מזל דיברה עם חבצלת (רכזת חינוך הגיל הרך) שדיברה עם דויד בהיר (רכז חינוך א-י"ב) שפנה אלינו לזח"ט ודה"ו ושאל מה קורה עם ה"חומה".

אז אחרי שנושא התקציב, האישור לגבי הפרויקט ניתן, התחילו הדברים לזוז, אבל מאוד מאוד לאט.

לאורך תקופה ארוכה התקיים דיאלוג בין מזל לביני על התוכן שאותו נצייר ועל הפן העיצובי-אמנותי. נקודת המוצא של מזל הייתה לשמור על קשר עם עולם הסיפורים שאותם פוגשים הילדים בהתאספות הבוקר וכמובן לבחור קלאסיקות וגם סיפורים "חדשים", חיות וגם אנשים. הדגש שאני הבאתי לדיבור בינינו התקשר לצורה - ספר מלבני שיתאים לצורת הקיר, לצבע - עם איזה צבעים נעבוד, ולדרגות קושי של הציורים - בסופו של דבר רצינו שהילדים יצבעו את הציורים - מי שיש לו כישרון ציור לא בהכרח יודע להעביר לצבע נתונים קבועים מראש. ילד שיודע לצבוע ולא יוצא מהקווים יכול ממש להתקשות כאשר מדובר בציור קיר ולא בנייר על שולחן, המיומנויות הן שונות. אחד הדברים הקשים הוא לערבב צבעים בסבלנות ולמצוא גוונים ואף מתסכל יותר הוא שנגמר הצבע וצריך לנסות להגיע לאותו גוון שוב.

בקיצור, עוד לפני שמתחילים לעבוד יש המון דברים שמדברים עליהם. ועם כל הרצון הטוב חודש יוני הוא תקופה גדושה בהכנות לחופש הגדול, החזרות למסיבות הסיום, בניית החופש הגדול עם הילדים ואין פניות. את הקו הראשון ציירנו בשבוע השני של חודש ספטמבר 2009 (כמעט חצי שנה אחרי אותה שיחת הורים), כמו שאמרתי, לחיים ולפרויקטים קצב משלהם.

ובכל זאת רק להזכיר כמה גורמים שהיו מאוד חיוניים בתהליך:

- ♦ ילדי ד-ו' מקסימים ומתוקים שעזרו כמה שרק יכלו וזה המון!
- ♦ ילדי ובנות זי-י"ב (14 חבריה לפחות) בזכותם הפרויקט תפס תאוצה...ואף הסתיים.
- ♦ תודה גדולה למדריכות החינוך הבלתי פורמאלי שמצאו זמן לתת יד בכל מיני שעות.
- ♦ ותודה ענקית לנטע דור ונעם גרדי על היכולת לבוא בשמחה ובלי בעיה לתת המון,

המון מעצמן! בלעדיהן קו המתאר הראשון לא היה יוצא לפועל.

אני אסירת תודה על אותו היום בו התנהלה,

שיחה קטנה

רצון לנתינה

שיתוף פעולה

תודה.

מור קדושים

(מדריכת ד-ו')

לגדל גינה ולחסוך במים

אנו מגדלים בגינותינו שישה סוגי צמחים.

1. חד-שנתיים
2. גיאופיטים (בצלים וקנה שורש)
3. רב שנתיים
4. שיחים
5. עצים
6. דשא

חד-שנתיים - זקוקים להשקאה מרובה. כדאי להפחית בשתילתם, ואם כן - לסדר להם מערכת השקאה נפרדת.

גיאופיטים - צמחי בצל וקנה שורש נרקיסים, כלניות, אירוסים ועוד. הם פורצים מהקרקע בחורף, ועם בוא הקיץ - אם אין להם הספקת מים - הם נעלמים ויופיעו מחדש רק בחורף הבא. לאורך כל תקופת הצמיחה יש לשמור על אדמה רטובה.

רב שנתיים - אלו צמחים, ביניהם רבים משתרעים, שחיים רק שנתיים-שלוש. הם נמוכים ופורחים הרבה. זקוקים למים גם בחורף אולם פחות מהחד-שנתיים.

שיחים - אלה צמחים שחיים שנים רבות. בשנתיים הראשונות לשתילתם זקוקים למים גם בקיץ. אחרי שנתיים אפשר להשקות פעם-פעמיים במשך כל הקיץ.

עצים - גם הם, בשנתיים הראשונות לשתילתם, זקוקים למים פעם-פעמיים בקיץ בלבד (אם הם רחוקים מגינה מושקית) וחיים לאורך שנים רבות גם ללא השקאה כלל.

דשא - זקוק להשקאה מרובה בקיץ. אולם אפשר להפחיתה בהרבה על ידי השקאה נכונה. זאת-אומרת לאחר גמר הגשמים יש לבדוק את האדמה ולהתחיל מוקדם בהשקיה כדי לשמור על אדמה לחה בכמויות מים פחותות. בקיץ יש לקבוע את זמן ההשקאה עפ"י המתח (טורגור) של עלי הדשא בצהריים ולהשקות רק כשהמתח יורד שמשמעותו היא שהעלה זקוק למים.

דשא מלאכותי (עפ"י אגרונום הל-אור, גן ונוף)

אמנם לא דורש מים והוא נראה יפה מאוד אבל מגרעותיו גדולות:

הדשא המלאכותי מיוצר מנפט כמו כל פוספט.

הדשא המלאכותי מיובא כמובן ועי"כ מעשיר את קופותיהם של בעלי בארות הנפט שחלקם הגדול נמנה עם אויבינו.

הפלסטיק מתפרק לחלוטין רק אחרי 100 שנה וזה אמור גם לכל מיני הפלסטיק הקשיח.

הוא פולט חומרים רעילים הנכנסים לאדמה ולמי התהום ומזהמים אותם. הוא איננו מוסיף להתאדות המים לאוויר כמו דשא וצמחי חי, לכן כדאי לא לשתול כל דשא מלאכותי ובינתיים להמעיט בשתילת דשא חי עד יעבור זעם או לפחות להקטין את שטח הדשאים.

רות עופר

אלפון טלפון 2010

הגיע הזמן להוציא אלפון טלפון מעודכן לשנת 2010. אלפון זה יכול את הנתונים הבאים: מס' טלפון בבית, מס' נייד, קיצור נייד ודוא"ל. חברים, ענפים ומוסדות, מוזמנים לעדכן שינויים שחלו באחד הנתונים הללו. אנא הודיעונו במייל (tikva@en-harod.co.il) או בכתב בתיבת הדואר הנמצאת על קיר השכפולית (ליד יד שנייה). חברים אשר לא מעוניינים בפרסום אחד מהנתונים הנ"ל, אנא הודיעונו גם כן.

תודה על שיתוף הפעולה
תקוה ארצי וזיוה אופנהיימר

משחתפים בצערה של
משפחת גרינגס
במותה של חיה
בית עין חרוד איחוד

ועידת קופנהגן - הישג

שלום לכולם,

"השבוע יתכנסו בקופנהגן נשיאים וראשי ממשלה מכל מדינות העולם בכדי לכונן סדר עולמי חדש: הסכם גלובלי חסר תקדים בחסות האו"ם שיכתוב כמה גזי חממה תוכל כל מדינה לפלוט לאטמוספירה, פן תתחמם יתר על המידה, תשנה את האקלים העולמי ותגרום לצרות צרורות. השאלה הגדולה אינה קשורה לרמת ההתחממות, **אלא להשפעת האדם** על תהליכי האקלים ובהקשר זה על מגמת ההתחממות."

בעולם קיימים אנשים העוצרים בדרך ובוחנים שוב תפיסות עולם ודרכי פעולה. מתבצע הליך חשיבה המביא להערכה מחדש האם מחזור אשפה מגביר את הזיהום או מקטין את הזיהום?

חשיבה זו הביאה לשינוי תפיסתי, יש להגביר את השימוש החוזר - שימוש בקיים, באופן זה האדם יקטין את השפעתו על מגמת ההתחממות ושינוי האקלים העולמי. שימוש בקומפוסטר למחזור אשפה אורגנית הוא נכון וחשוב ויש להמשיך עימו. לכתבה הקודמת חברים הגיבו בחיך, חלקם הרימו גבה ושאלו, כיצד אנחנו כקהילה יכולים לממש את התפיסה של שימוש חוזר - שימוש בקיים? אתן דוגמה כיצד שימוש בקיים כדאי גם כלכלית וגם סביבתית. בעבר הלא רחוק הוא שימש כמרכז לחיי הקיבוץ - חדר האוכל. מהו תפקידו של חדה"א כיום?

בימים אלו מוצגות:

1. תוכנית אב לחדה"א והמטבח בעלות משוערת של כ- 5 מיליון ₪.
2. תוכנית לכלבו חדש בשטח של 3 דונם בעלות משוערת של כ- 5 מיליון ₪.

נתונים מהקופסה:

בחדה"א קיימים 72 שולחנות 4×4 סועדים = 288 סועדים.

בשיא העומס ובספירה ידנית (+ 10% ועיגול כלפי מעלה) סועדים בחדה"א:

ארוחת בוקר יום שישי, חברים וילדים + אורחי השחר כ- 100 סועדים.
ארוחת צהרים, כ- 60 סועדים.
ארוחת ערב שישי/חג, חברים ואורחיהם + אורחי השחר כ- 140 סועדים.

מה ניתן לעשות עם נתונים אלו בתפיסת השימוש החוזר – שימוש בקיים?

הקטנת חדה"א בשליש ע"י סגירת החלק הדרומי או הצפוני.
לשלב את המרפסת בחדה"א כך שיהיה בתפוסה של כ- 220 סועדים.
לבצע תכנון משולב לחדה"א, למטבח ולכלבו בחלל המקורי של חדה"א והמטבח.

מה נרויח מזה?

- א. ניתן יהיה להקים כלבו חדש בחלל שיתפנה בחדה"א בעלות נמוכה ביותר.
- ב. את ההפרש (מוערך כ- 4 מיליון ₪) יהיה ניתן להעביר לחברים כבונוס.
- ג. שלושת הדונמים המתוכננים לכלבו חדש, יופנו לבניית 6 עד 8 דירות נוספות בשכונה המערבית.
- ד. עלויות תחזוקת חדה"א יוזלו בכוח אדם, פחות חשמל לקירור/חימום ותאורה, חיסכון במים ובחומרי ניקוי ועוד.

מדוע זה יעלה לנו הרבה פחות כסף?

- מפני שבמתחם המטבח **קיימים** כול שטחי השירות שכלבו צריך!
שטח תפעולי לפריקת סחורה **קיים (רמפה)**.
מקררים לאפסון מוצרי חלב, ירקות, פירות, **קיימים**.
פריזר לאפסון בשר קפוא לסוגיו, גלידות, סנפורסט, **קיים**.
שטחי אפסון "יבשים" לנייר טואלט, שתייה קלה, אורז, קפה, חומרי ניקוי, **קיימים**.
בכלבו החדש נשתמש במקררים, מדפים ועגלות, **שקיימים** בכלבו ובמרכולית.
חנייה למכוניות, לקלאב קאר ולקלנועיות **קיימת**.
גן משחקים עם גלגל ענק שופרא דה שופרא **קיים**.
אם הקונספציה מתאימה, ניתן לבצע תכנון פנימי של הכלבו.

עם נתונים אלו,

- מציע להנהלת הקיבוץ **לבצע עצירה** ולבחון את ההחלטות הקיימות.
לבצע הערכה מחודשת בין האופציות הקיימות ולבחון אפשרות לשינויים.
כדור הארץ יכול לחייך, פחות פסולת בניין, אין צורך לחצוב את הגלבוץ לחומר גלם,
פחות זיהום אוויר, פחות זיהום קרקע ומים, פחות רעש....

נ. ג. ה. פ.

חג שמח

ושבת שלום,

מיקי יונתי

קראת ספר

נעמית ברש, עריכה דני דור:

המתכון הסודי של אבא, 101 מתכונים, סיפורים, ועוד קצת

לאחרונה נפגשנו אצל חברים טובים, חברות שראשיתה בשירות מילואים והמשכה לאורך השנים, וקיבלנו את הספר החביב הזה. הספר ערוך במתכונת סיפורים קצרים - רובם מהווי הצנחנים בסדיר ובעיקר במילואים - ועל יד כל סיפור - מתכון, מכל הנכנס בסיר בתנור ובמיקרו. לא בהכרח יש קשר בין הסיפור לתבשיל או העוגה אך הכותבת נעמית ברש הצליחה ברוב חן לחבר ביניהם ולהוסיף כותרות בניסוח משועשע ואוהב. המתכונים עצמם אינם חידוש קולינרי אך כוחו של הספר בהדהוד הרוח "של פעם" כשאנשים האמינו שהצבא הוא שלהם ועשו הכול כדי לשרת ביחידה קרבית ולתרום ככל יכולתם.

רבים וטובים תָּבְרוּ לספר וגם מקומם של צנחנים ותיקים מעין חרוד לא נעדר. כמו למשל הסיפור שכותרתו: "מביירות לחיפה במטוס ססנה מושאל", או: "שההתקפה תחכה, שהרמטכ"ל יחכה - יש קפה".

אך הסיפור שברצוני להביא מיוחד מכל היתר בזכות הכותבת, שרחה מרעי:

לא דרוזי בין יהודים. חייל בין חיילים

בעלי, אל"מ נביה מרעי, סגן מפקד כוחות צה"ל באזור חבל עזה, נפל ב-1996, במהלך חילופי אש עם מחבלים במוצב "טרמית" שבאזור רפיח. בשנת 1972 הוא התנדב לצנחנים ובעלון פלוגה ג' מחזור נובמבר 1972 כתב: "מעולם לא הרגשתי בפלוגה כדרוזי בין יהודים, אלא כחייל בין חיילים". לו היינו, כולנו, מאמצים את השקפת עולמנו העולם שלנו היה נראה יפה יותר. לעולם לא אשכח את מוה שאמר לי ביום שקיבל את התפקיד: זה הולך להיות התפקיד הכי קצר שאני עתיד לבצע - מקסימום שנה...זה היה ביום חמישי. למחרת הוא נפל בקרב. כל אותו יום שישי חיכיתי שיחזור הביתה לחורפייש. הכנתי את האוכל שאהב והמתנתי...את אותו אוכל שהוא אהב ולא זכה לאכול אני מקדישה לכל אלה שכל כך אהבו אותו.

בהקדמה לספר כותב דר' מתי עצמון, יו"ר "קרן הצנחנים":
מאז שנת 1968 מטפלת קרן הצנחנים בגלגוליה השונים במשפחות החללים של כל
המערך המוצנח. במהלך השנים קלטנו לשורותינו גם את משפחות חללי השב"כ.
[...] כל הפעילות שלנו נעשית בהתנדבות ואין אצלנו איש המקבל שכר. פעילי
הקרן הם למעשה "החברים של אבא" וכך מתייחסות אליהם המשפחות. [...] אבא של נעה איש שב"כ מת כאשר נעה הייתה בת שלוש. ביום השנה החמישי
למותו כתבה נעה לאביה מכתב על החיים בלעדיו. נעה כתבה, בין היתר, שבכל
דבר רע יש גם משהו טוב, ובשבילה הדבר הטוב הוא השתתפותה בפעילויות של
"קרן הצנחנים".
מימון פעילותה של הקרן הוא מתרומות, וקניית הספר היא תרומה אישית
להמשך פעילותה של הקרן.

זיוה אופנהיימר

היכוזו !!! היכוזו !!!

פאתחיק את העשור השני של האינניוס

ומקבלים את שנת 2010

במסיבת ריקודים בפאב שלנו

ביום שישי 1.1.2010

פריטיס נוספים זהמשך.

תערוכת מבחר אמנות ישראלית מאוסף גבי ועמי בראון

בשבעות האחרונים הדרך למשכן לאמנות עמוסה במכוניות ובקהל העושה את דרכו לתערוכה המוצגת כעת. בשבת גודש הקהל את האולמות ואנחנו מתגברים את התורנים, מוסיפים עוד ועוד הדרכות ועושים כל מאמץ להעניק למאות המבקרים, למרות העומס, חוויה מעשירה של ביקור במוזיאון.

שיעורנו שהתערוכה המגוונת והמרשימה של אמנות ישראלית מאוסף גבי ועמי בראון תמשוך את קהל שוחרי האמנות למשכן. ואכן, ידענו עומס של קהל בתערוכות - באחרונה, בתערוכת העשור הראשון (1948-1958) שהוצגה במשכן לפני כשנה בלבד. אך, התגובה החמה של הקהל עלתה הפעם גם על התחזיות האופטימיות ביותר שלנו. ללא ספק תרמו לחגיגה סדרה של כתבות עיתונות שהתפרסמו זמן קצר לאחר פתיחת התערוכה. בכתבת מוסף גדולה בעיתון "הארץ" התמקדה העיתונאית דליה קרפל בדמותו של עמי בראון, "האספן החשאי ביותר", כפי שצוין בכתבה. בראון, אדם ששומר בקנאות על פרטיותו, קשור בפרשיות מרתקות בתולדות המדינה והיה בין השאר ממייסדי מפעל קוקה קולה בארץ בשנות ה-60. עמי סרב להתראיין לכתבה והתנגד בנחישות לשתף פעולה עם העיתונות. הוא לא אפשר ביקור במחסני האוסף שלו, אסר על מקורביו לסייע בתצלומים מעברו ולהתייחס בראיונות לדמותו. התערוכה, האוסף, היצירות האמנים - אלה צריכים לדעתו להיות במוקד סקירת העיתונות. קרפל דחתה לכן את פרסום הכתבה, שתוכננה ליום פתיחת התערוכה, והחליטה לנצל את אירוע פתיחת התערוכה לתצלומים ולמפגש עם מקורבים. כחוקרת מיומנת, הגיעה בסופו של דבר למידע. הפתיחה הייתה חגיגת, למרות הגשמים הברוכים שפקדו אותנו באותו סוף שבוע, והכתבה העשירה בצילומים, שפורסמה שבועיים מאוחר יותר, עוררה עניין רב. הודגש בה הקשר המיוחד של זוג האספנים, גבי ועמי בראון, למשכן לאמנות, שצוין כמוסד היחיד לאמנות בארץ שהם מוקירים באמת. ואכן, החלטתם לחשוף את האוסף שלהם דווקא בעין חרוד, ולא - כפי שהוצע להם - לפתוח עם האוסף את האגף החדש הנבנה במוזיאון תל-אביב, היא החלטה מפתיעה.

הקשר שלנו עם גבי ועמי בראון העמיק במשך למעלה מעשר שנים ומספר ספרים משמעותיים יצאו לאור בעבר בתמיכתם. הם סייעו לנו למשל, במימון הספרים של אביבה אורי (בעברית ובאנגלית/גרמנית) ו"מסעות בדרוקסלנד" של מיכאל דרוקס, ספרים שליוו תערוכות. הם גם עמדו מאחרי פרסום הספר "מגן דוד" שבמרכזו מאמר של גרשום שלום. ספר זה מצביע על מגמות נוספות, לבד מאמנות, שבהן יש להם עניין כאספנים. למשל, חומרים הקשורים למשפט דרייפוס ואוסף מפתיע של תוצרים אנטישמיים (כרזות, פסלים, גלויות) שעומד בניגוד כה רב לציורים מלאי האור של אמנים ישראלים המוצגים במשכן. אוסף האמנות הישראלית הוא אם כן רק אחד ממערכת אוספים עשירה ומרתקת הנשמרת במחסן מרכזי, הממוקם בלב תל-אביב, מחסן שבו מבלה עמי בראון את כל זמנו, מאז יציאתו לגמלאות.

בחירת העבודות לתערוכה ולספר/אלבום הייתה קשה, משום שהאוסף כולל למעלה מ-3,000 יצירות נפלאות, שכל אחת מהן כמעט ראויה לתצוגה, ואילו בתערוכה ובספר ניתן היה לחשוף כ-350 יצירות בלבד. אך בצד הקושי, זוהי הנאה צרופה. אוסף זה, שבנייתו החלה כבר בשנות ה-50, כולל יצירות מפתח בתולדות האמנות הישראלית, החל בשנות ה-20 ועד לאמנות בת-זמננו, יצירות נפלאות שמאפשרות ליצור צרופים חדשים ותובנות חדשות. הצבת העבודות במבנה המואר של המשכן לאמנות, גם היא התנסות מיוחדת. בניית התערוכה במשכן נעשתה מתוך התחשבות בחללים המיוחדים, באור, מתוך מגמה לחבור לארכיטקטורה המופלאה וליצור בכל אולם ואולם חוויה חדשה ומפתיעה. אנחנו מזמינים את קהל החברים לבקר במשכן לאמנות, לחוות את האירוע המיוחד הזה שבו תערוכת אמנות הופכת מוקד עלייה לרגל של קהל כה רב מרחבי הארץ, וליהנות שוב ושוב מהתערוכה!

סיורים מודרכים בתערוכה

שישי בשעה 11:00

בשבתות בשעות 11:00, 12:00 ו-15:13

גליה בר אור

רות גל ז"ל

קורות חיים

אימא

אימא נולדה לפני כמעט מאה שנים בתחילת המאה הקודמת ב-1912 בברלין. כשהייתה בת שש נפטרה אמה מהשפעת הספרדית שהפילה חללים רבים באירופה. למרות זאת אביה, סבא פרש, ניסה לספק לילדים את כל מחסורם ולמלא גם את דמות האם. לאחר לימודי התיכון הלכה ללמוד לימודי גנות אך לא הצליחה לקבל עבודה בגלל היותה יהודיה.

המשטר הנאצי רדף אותם ואז התקבלה ההחלטה לעלות לארץ ישראל. אימא הלכה למספר חודשים להכשרה ועלתה לארץ בעקבות אחיה. כל השנים הייתה אומרת שהדבר הקשה ביותר שהיה זכור לה היה זיכרון הרכבת שזזה ואבא שנשאר לבד לעמוד על הרציף בעוד כל הילדים כבר ברחו. עם עלייתה הגיעה היישר לעין חרוד, התחתנה עם אבא, יופ, ונולדו שלושה ילדים. לאחר לידתי, בכור המשפחה, עברה לעבוד בבית התינוקות שבו עבדה כארבעים שנה. היא ראתה בעבודה ערך עליון בהדרכת אימהות צעירות, טיפול בתינוקות וגם לאחר שנים רבות זכרה את משקל התינוקות שנולדו ובעיות מיוחדות שלהם. לאחר ארבעים שנה עברה לעבוד במחסן בגדים וגם בו עבדה שנים רבות. מוסר העבודה, הרצון לעבוד ולתרום הלך איתה לאורך כל חייה. במשך השנים גם מילאה מספר תפקידים: מזכירה וסדרנית עבודה, העיקר היה לתרום לחברה. היינו קרובים מאוד, נפגשים ומשוחחים יום על ילדותה, על העלייה לארץ, על הקיבוץ וכמובן על המשפחה. היה חשוב לה מאוד התא המשפחתי הקרוב והרחוק וזכתה ל-35 נכדים ונינים. היה לה לב ענק של אהבה למשפחה ולזולת. אישה ישרה, צנועה, מסתפקת במועט ושמחה בחלקה.

כולנו אוהבים ונזכור אותה לנצח, יהי זכרה ברוך.

ותודה מיוחדת לכל צוות בית הדר על הטיפול המסור, האנושיות ואהבת האדם. תבורכו.

מרדכי

סבתא שלנו

במשך שנים הדרך להיכנס אל השבת עברה דרך שיחת הטלפון של יום שישי אחר הצהריים. הייתי מתקשרת, סבתא הייתה עונה, שואלת עליי, על הילדים, מבררת מה התחדש, מצטערת שהיא לא יכולה לבוא לעזור לי בקיפול הכביסה, כי "יש לך בטח המון כביסה.." ומזכירה לי שאני עובדת קשה מדי.

השיחות האלה הפכו לטקס, ולמרות שהשאלות היו דומות התפתחה פה ושם שיחה על שחר שיצאה לשנת שירות "קשה לה עם הילדים שם?" על מיכאל שעובד עם סבא ו"איזה ילד טוב הוא", כפי שתמיד טרחה להזכיר ואיך איתי מסתדר יפה עם רוֹנָה.

סבתא הייתה ייצוג של תרבות אירופית בתוך ילדותנו ונעורינו הישראליים כל כך. תמיד היה מונח ספר בגרמנית על השידה שליד המיטה ואני זוכרת כמה היא שמחה שהבאתי לה מהלובר בפריז את הספר ובו חליפת המכתבים בין ואן-גוך לאחיו בגרמנית. לכן כל כך קשה היה האובדן כשנחלשה הראייה ואבדה לה היכולת לקרוא.

אבל למרות ההחלשות בראייה והירידה בשמיעה היא לא ויתרה לרגע על קשר עם המציאות, עם האירועים ועם בני המשפחה: ידעה על טיולים שנתיים, על המסע לפולין, על חופשים משפחתיים ועל היציאה ללימודים. את כל מעשינו לוותה בגאווה, באהבה ובתמיכה.

הנכדים מצדם רכשו לה אהבה וכבוד כיאה לזקנת השבט. הביקורים בבית הדר היו חלק בלתי נפרד מהשהייה בעין-חרוד והמפגש עם הצוות המטפל הנפלא, נתנו לאורך כל הדרך תחושה שסבתא טופלה בידיים טובות, רגישות ואוהבות.

ביום שישי אחר הצהריים כמו בהמשך ישיר לטקס שלנו, הראל התקשר והודיע לי שסבתא נפטרה, דקות ספורות לאחר שזיו נחת מחו"ל. גם בזה ראיתי סימן לראייה ולרגישות המשפחתית.

נזכור אותה באהבה.

אורלי

חנוכה תש"ע

יום ו' 11/12 נר ראשון

הדלקת נר ראשון ע"י חנוכה

בשעה 19:00 בחדר-האוכל

עם סופגניות לקינוח

יום ב' 14/12 נר רביעי

בשעה 16:30 בחדר-האוכל

הצגת ילדים

"סודות תיאטרון הבובות"

יום ה' 17/12 נר שביעי

בשעה 18:00 בחדר-האוכל

הדלקת נר שביעי של חנוכה

וארוחת הלביבות המסורתית

יום שבת 19/12

בשעה 10:30

פעילות בוקר בגן הירוק

במהלך ימי החג תוצע בחדר האוכל תצוגות החנוכיות המסורתיות.

תח שמח ומאיר !